

บทที่ ๒

ความผิดพลาดในด้านการใช้คำ

ความผิดพลาดในด้านการใช้คำ หมายถึง ความผิดพลาดที่เกิดจากการใช้คำชนิดต่าง ๆ ไม่ถูกต้อง ซึ่งเป็นการผิดระเบียบของภาษา

ความผิดพลาดในด้านการใช้คำแบ่งออกเป็น ๔ ประเภทคือ

การใช้คำผิดชนิด

การใช้คำผิดรูป

การใช้คำผิดชนิดและผิดรูป

การใช้คำชนิดเดียวกันผิดคำ

การใช้คำในสำนวนผิดรูปแบบ

การใช้คำผิดชนิด

การใช้คำผิดชนิด หมายถึง การใช้คำชนิดหนึ่งแทนที่คำอีกชนิดหนึ่งในประโยคซึ่งเป็นการใช้คำผิดตำแหน่ง เพราะคำแต่ละชนิดในประโยคจะปรากฏอยู่ในตำแหน่งที่แน่นอน

ความผิดพลาดในเรื่องนี้เกิดจากการใช้คำบุพบทแทนที่คำเชื่อมอนุพากย์ ซึ่งหมายถึงการใช้คำบุพบทในตำแหน่งของคำเชื่อมอนุพากย์ คำเชื่อมอนุพากย์ในที่นี้ได้แก่ คำเชื่อมสามัญ

ตัวอย่าง

กระทรวงศึกษาธิการ เสนอว่าตามที่รัฐบาลไทยและรัฐบาลอิหร่านได้ตกลงจัดตั้งคณะกรรมการร่วม เพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และวิชาการระหว่างไทยกับอิหร่าน . . . บัดนี้ได้รับแจ้งถึงการประชุมดังกล่าวกำหนด

(ว่า)

ขึ้นเป็นครั้งแรก ณ กรุงเตหะราน

(จ.๑๗๕.ค. ค.๑๔ ฉ.๑๔๖) ๒ (๒๐)

คำว่า "ถึง" เป็นคำบุพบทซึ่งใช้ผิดตำแหน่ง เพราะใช้ในตำแหน่งของคำเชื่อมอนุพากย์ คำเชื่อมอนุพากย์ที่ควรใช้ในที่นี้คือ "ว่า"

ตัวอย่าง ข้อข้อ เรียนถามถึง**การปรับปรุงท่าเรือ**น้ำลึกได้ดำเนินการไปแล้วมากน้อย
(ที่ว่า)

เพียงใด ปลัดกระทรวงคมนาคมชี้แจงว่า . . .

(อ.พ.ย., ค.๓๑ค.ค. ข.๒๐๗) ๔ (๒๐)

คำว่า "ถึง" เป็นคำบุพบทที่ใช้ผิดตำแหน่ง เพราะใช้ในตำแหน่งของคำเชื่อมอนุพากย์
คำเชื่อมอนุพากย์ที่ควรใช้ในที่นี้คือ "ที่ว่า"

ตัวอย่าง ข้อข้อ เรียนถามของ**ผู้สื่อข่าว**เกี่ยวกับ**จำนวนผู้เสียชีวิต** เพราะถูกสุนัขกัด
(ที่ว่า)

ในแต่ละปีมีจำนวนเท่าใด นายแพทย์ศุภวตร พรรณเชษฐ ใต้ชี้แจงว่า . . .

(อ.พ.ย. ข.๑ ฉ.๒๐๗) ๑ (๘)

คำว่า "เกี่ยวกับ" เป็นคำบุพบทที่ใช้ผิดตำแหน่ง เพราะใช้ในตำแหน่งของคำเชื่อม
อนุพากย์ คำเชื่อมอนุพากย์ที่ควรใช้ในที่นี้คือ "ที่ว่า"

ใน ๓ กรณีนี้ ถ้าจะเก็บ "ถึง" หรือ "เกี่ยวกับ" ไว้ ก็จะต้องเติม "ว่า" หน้าทกริยา

การใช้คำผิดรูป

การใช้คำผิดรูป หมายถึง การใช้คำที่มีรูปผิดไปจากคำที่ใช้ในภาษา ซึ่งเกิดจากการ
นำคำหรือหน่วยคำ^๑ ซึ่งไม่เคยใช้ร่วมกันมาใช้ด้วยกัน หรือใช้คำที่มีแนวเทียบผิด จึงทำให้คำที่นำ
มาใช้ผิดรูปไป

ความผิดพลาดในเรื่องนี้แบ่งออกเป็น ๒ หัวข้อ คือ

ก. การใช้คำต่าง ๆ ผิดรูป

ข. การใช้คำที่มีแนวเทียบผิดรูป

ก. การใช้คำต่าง ๆ ผิดรูป

การใช้คำต่าง ๆ ผิดรูป หมายถึง การนำคำหรือหน่วยคำซึ่งไม่เคยใช้ร่วมกันมาใช้
ด้วยกัน ความผิดพลาดในเรื่องนี้แบ่งออกเป็น ๓ หัวข้อ คือ

---

^๑ดร.วิจินตน์ ภาณุพงศ์ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ โครงสร้างภาษาไทย : ระบบ
ไวยากรณ์ว่า "หน่วยคำ หมายถึง ส่วน (ของคำพูด) ที่เล็กที่สุดที่มีความหมาย ซึ่งอาจจะเป็นคำ
หรือ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของคำก็ได้"

๑. การใช้คำนามฉิดรูป
๒. การใช้คำอาการนามฉิดรูป
๓. การใช้คำเชื่อมนามฉิดรูป

๑. การใช้คำนามฉิดรูป

การใช้คำนามฉิดรูปเกิดจากการเติมหน่วยคำ "การ" หน้าคำนาม ตามปกติ "การ" จะใช้เติมหน้าคำกริยา เมื่อต้องการทำคำกริยานั้นให้เป็นคำนาม การที่ผู้เขียนข่าวเติม "การ" หน้าคำนาม จึงทำให้คำนามมีรูปผิดไป

ตัวอย่าง กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าโครงการดังกล่าวเป็น
การ เจตนาดีของจังหวัดผู้จัดการฝึกอบรม
 (เจตนา)

(จ.ศก.พ. ก.๖ ฉ.๒๔)^๓

"เจตนา" เป็นคำนามที่ไม่จำเป็นต้องใช้ "การ" นำหน้า จึงควรตัดออก

ตัวอย่าง การจัดประชุมวิชาการ . . . เพื่อนำผลการศึกษา ความรู้ ความก้าวหน้า
 ทางปฏิบัติการวิทยาและจากการประสพการณ์ของหน่วยงานต่าง ๆ . . .
 (ประสพการณ์)

มาให้ความรู้แก่ผู้ปฏิบัติงาน

(อ.๑๕ก.พ. ค.๑๔ ฉ.๓๐)^๓

"ประสพการณ์" เป็นคำนามซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้ "การ" นำหน้า จึงควรตัดออก

๒. การใช้คำอาการนามฉิดรูป

การใช้คำอาการนามฉิดรูป หมายถึง การใช้หน่วยคำ "การ" หรือ "ความ" เติมหน้าคำกริยา เพื่อทำให้เป็นคำอาการนาม^๓ แต่ผู้เขียนข่าวใช้หน่วยคำทั้งสองหน่วยคำนี้สับสน

---

^๓พระยาอุปกิตศิลปสาร ได้กล่าวไว้ในหนังสือ หลักภาษาไทย ว่า "คำอาการนามนี้ โดยมากเป็นคำประสม ที่มี การ หรือ ความ นำหน้าเป็นพื้น"

ตัวอย่าง . . . ได้เกิดปะทะกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ไม่ทราบจำนวน . . .
 เจ้าหน้าที่เสียชีวิต ๑ นาย ส่วนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ยังไม่ทราบ
การเสียหาย
 (ความเสียหาย)

(จ.๒๑ก.พ. ช.๕ ฉ.๓๕)^๓

"เสียหาย" ในที่นี้ควรใช้ "ความ" นำหน้า

ตัวอย่าง เพื่อป้องกันมิให้ผู้ที่ไม่หวังดีต่อผู้ใช้แรงงานบางกลุ่ม เข้าไปปลุกปั่นยุยง
 ให้เกิดการระส่ำระสายในทาง เศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ
 (ความระส่ำระสาย)

(พ.๕ก.พ. ก.๕ ฉ.๒๗)^๓

"ระส่ำระสาย" ในที่นี้ควรใช้ "ความ" นำหน้า

๓. การใช้คำเชื่อมนามนิครูป

การใช้คำเชื่อมนามนิครูป หมายถึง การใช้คำเชื่อมนามที่มีรูปผิดไปจากคำ

ที่มีใช้ในภาษา

ตัวอย่าง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการยังได้ขอให้ผู้บริหารวิทยาลัย
 เทคโนโลยีและอาชีวศึกษาทั้งหลายตระหนักถึงปัญหาการบริหารหน่วยงาน
 ทั้งในด้านตัวบุคคล วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนบรรดาเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ
 (ตลอดจน)

(พ.๒ก.พ. ช.๒ ฉ.๒๒)^๓

ในที่นี้ควรใช้ "ตลอดจน" แทน "ตลอดถึง"

๔. การใช้คำที่มีแนวเทียบนิครูป

การใช้คำที่มีแนวเทียบนิครูป หมายถึง การนำคำที่มีเสียงและรูปคล้ายกันมาใช้

สับสน โดยการเอาส่วนของคำแต่ละคำมารวมกัน ทำให้เกิด เป็นคำใหม่ที่มีรูปผิดไปจากคำที่ใช้ในภาษา

ตัวอย่าง เพราะป่าไม้ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่จะอำนวยประโยชน์นานาแก่ปการ

{ นานาประการ }
{ นานาประการ }

ต่อการเกษตรกรรมของชาติ

(อ.ตม.ย. ค.๖ ฉ.๑๐๔) ๓(๒๐)

"นานาประการ" เกิดจากการใช้คำ "นานาประการ และ นานาประการ" เป็นแนวเทียบ จึงทำให้รูปของคำผิดไป ควรเลือกใช้เพียงคำใดคำหนึ่ง

ตัวอย่าง เจ้าหน้าที่ตรวจค้นและจับกุมผู้ที่มีพฤติกรรมกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์

{ พฤติการณ์ }
{ การกระทำ }

(ศ.ตม.ค. ค.๒ ฉ.๕) ๓

"พฤติกรรมกระทำ" เกิดจากการใช้คำ "พฤติกรรม และ การกระทำ" เป็นแนวเทียบ จึงทำให้รูปของคำผิดไป ควรเลือกใช้เพียงคำใดคำหนึ่ง

ตัวอย่าง . . . เป็นการกระชับความสัมพันธ์ไมตรีอันดียิ่งระหว่าง เยาวชน

{ ความสัมพันธ์ }
{ สัมพันธไมตรี }

ทั้งสองชาติ

(อ.ศพ.ย. ค.๗ ฉ.๒๑๑) ๒(๒๐)

"ความสัมพันธ์ไมตรี" เกิดจากการใช้คำ "ความสัมพันธ์ และ สัมพันธไมตรี" เป็นแนวเทียบ จึงทำให้รูปของคำผิดไป ควรเลือกใช้เพียงคำใดคำหนึ่ง

ตัวอย่าง . . . เพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งความร่วมมือกันฉันมิตรภาพระหว่างประเทศไทย

(ฉันมิตร)

และประเทศสิงคโปร์

(จ.อส.ค. ค.๒๔ ฉ.๑๕๓) ๓(๒๐)

"ฉันมิตรภาพ" เกิดจากการใช้คำ "ฉันมิตร และ มิตรภาพ" เป็นแนวเทียบ จึงทำให้รูปของคำผิดไป ควรใช้คำว่า "ฉันมิตร" เพียงคำเดียว

ตัวอย่าง เพื่อสนับสนุนการบริหารประเทศให้บังเกิดผลดี เป็นประโยชน์ต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และปวงประชาชน
(ประชาชน)

(จ.๑๓.ค. ฉ.๒๔ ฉ.๑๔๓) ๓(๒๐)

"ปวงประชาชน" เกิดจากการใช้คำ "ปวงชน" และ "ประชาชน" เป็นแนวเทียบ จึงทำให้รูปของคำผิดไป ควรใช้คำว่า "ประชาชน" เพียงคำเดียว

ตัวอย่าง สำนักงาน ฯ จะขอเชิญให้มาประชุมเป็นบางครั้งคราว

{ เป็นครั้งคราว
เป็นบางครั้งบางคราว }

(พ.๒๔๓.ค. ค.๒๓ ฉ.๑๔๔) ๕(๒๐)

"เป็นบางครั้งคราว" เกิดจากการใช้กลุ่มคำ "เป็นครั้งคราว และ เป็นบางครั้งบางคราว" เป็นแนวเทียบ จึงทำให้รูปของคำผิดไป ควรเลือกใช้เพียงคำใดคำหนึ่ง

การใช้คำผิดชนิดและผิดรูป

การใช้คำผิดชนิดและผิดรูป หมายถึง การใช้คำกริยาในตำแหน่งที่ควรจะเป็นคำอาการนาม ซึ่งนอกจากจะเป็นการใช้คำผิดชนิดแล้ว ยังเป็นการใช้คำผิดรูปอีกด้วย เพราะไม่มี "การ" หรือ "ความ" ซึ่งใช้เติมหน้าคำกริยาเมื่อต้องการทำให้เป็นคำอาการนาม การใช้คำผิดชนิด และผิดรูปนี้จะพบเฉพาะในกรณีที่คำนามนั้น เป็นคำอาการนาม

ความผิดพลาดในเรื่องนี้แบ่งออกเป็น ๔ ชนิด คือ

- ก. การใช้คำกริยาแทนที่คำนามในตำแหน่งที่อยู่หลังคำบุพบท
- ข. การใช้คำกริยาแทนที่คำนามในตำแหน่งที่อยู่หลังคำกริยากรรม
- ค. การใช้คำกริยาแทนที่คำนามในตำแหน่งที่อยู่หลังคำ เชื่อมอนุพากย์
- ง. การใช้คำกริยาแทนที่คำนามในคำผสม

ก. การใช้คำกริยาแทนที่คำนามในตำแหน่งที่อยู่หลังคำบุพบท

จากผลของการวิจัยระบบไวยากรณ์ในภาษาไทยพบว่า คำที่ปรากฏหลังคำบุพบท คือ คำนาม หรือคำสรรพนามก็ได้^๑ แต่ความผิดพลาดที่พบในวิทยุสารประจำวัน คำที่ปรากฏหลังคำบุพบท เกี่ยวกับ, โดย, ตาม, และเพื่อ จะเป็นคำกริยา ซึ่งได้แก่ ประพฤติปฏิบัติ, (ไม่)ได้รับ, เหมาะสม และ อยู่รอด ดังนั้น จึงควรทำคำกริยาเหล่านี้ให้เป็นคำอาการนาม โดยการเติม "การ" หรือ "ความ" หน้าคำกริยาเหล่านี้

ตัวอย่าง . . . ได้มีมนตรีพระภิกษุบางรูปที่มีชื่อเสียงในทางวิทยาคมต่าง ๆ มาพบปะชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัย (การประพฤติปฏิบัติ)

ในฐานะที่เป็นสมณเพศ

(ศ.๑๔๖.ค. ค.๑๓ ฉ.๑๕)^๑

"ประพฤติปฏิบัติ" ปรากฏหลังคำบุพบท "เกี่ยวกับ" ควรทำให้เป็นคำอาการนาม โดยการเติม "การ" ข้างหน้า

ตัวอย่าง ส่วนในเรื่องการร้องเรียนของลูกจ้างเกี่ยวกับ(ไม่)ได้รับค่าจ้างตาม (การ(ไม่)ได้รับ)

อัตราขั้นต่ำมีรวมทั้งสิ้น ๔๗ ราย

(พฤ.๓พ.ย. ค.๒ ฉ.๒๐๔)^๒(๒๐)

"(ไม่)ได้รับ" ปรากฏหลังคำบุพบท "เกี่ยวกับ" ควรทำให้เป็นคำอาการนาม โดยการเติม "การ" ข้างหน้า

^๑วิจินต์ ภาณุพงศ์, "โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์" (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๒๒), น. ๗๔ - ๗๖

ตัวอย่าง การติดคอของโรคนี้ติดต่อทางปากโดยรับประทาน กุ้ง หอย ปลา

(การรับประทาน)

และผักที่ดิบหรือ สุก ๆ ดิบ ๆ ที่มีตัวอ่อนของพยาธิ

(พ.๑๖ธ.ค. ช.๑๖ ฉ.๒๗๑) ๑(๘)

"รับประทาน" ปรากฏหลังคำบุพบท "โดย" ควรทำให้เป็นคำอาการนาม โดยการเติม "การ" ข้างหน้า

ตัวอย่าง เรื่องนี้สำนักงบประมาณได้พิจารณาแล้วเห็นควรให้ความสนับสนุนด้านการเงินตามความจำเป็นและเหมาะสม

(ความเหมาะสม)

(จ.๑๔ก.ย. ช.๑๔ ฉ.๑๗๗) ๒(๘)

"เหมาะสม" ปรากฏหลังคำบุพบท "ตาม" ควรทำให้เป็นคำอาการนามโดยการเติม "ความ" ข้างหน้า

ตัวอย่าง บริษัทยินยอมให้ส่วนราชการเข้าไปตรวจสอบ และพิจารณาความเหมาะสมได้ เพื่ออยู่รอดของบริษัท

(ความอยู่รอด)

(จ.๑๖พ.ย. ค.๑๔ ฉ.๔๐) ๓(๒๐)

"อยู่รอด" ปรากฏหลังคำบุพบท "เพื่อ" ควรทำให้เป็นคำอาการนามโดยการเติม "ความ" ข้างหน้า

ข. การใช้คำกริยาแทนที่คำนามในตำแหน่งที่อยู่หลังคำกริยากรรม

ความปกติที่ตามหลังคำกริยากรรมที่ทำหน้าที่เป็นกรรมควรเป็นคำนาม แต่เท่าที่พบในวิทฤษฎสารประจำวัน คำที่ตามหลังคำกริยากรรมบางครั้งไม่ใช่คำนาม แต่เป็นคำกริยา จึงควรทำให้เป็นคำอาการนาม

ตัวอย่าง การใช้สารเคมีกำจัดวัชพืชชนิดที่พิษตกค้างของสารเคมีจะทำ เสียหาย

(ความเสียหาย)

ให้แก่สิ่งแวมคัลลอม

(ศ.๑๘ เม.ย. พ.๑๘ ฉ.๖๗) ๒(๘)

"เสียหาย" ปรากฏหลังคำกริยากรรม "ทำ" ควรทำให้เป็นคำอาการนาม โดยการเติม "ความ" ข้างหน้า

✓ ค. การใช้คำกริยาแทนที่คำนามในตำแหน่งที่อยู่หลังคำเชื่อมอนุพากย์

คำเชื่อมอนุพากย์ในที่นี้หมายถึง คำเชื่อมสามัญ ชนิดคำเชื่อมต้น^๑ และทำหน้าที่เชื่อมอนุพากย์สองอนุพากย์เข้าด้วยกัน คำเชื่อมอนุพากย์ชนิดนี้จะมีหน่วยประธานหรือไม่มีหน่วยประธานตามหลังก็ได้ ในกรณีที่หน่วยประธานของทั้งสองอนุพากย์ไม่ได้หมายถึงสิ่งเดียวกัน หลังคำเชื่อมอนุพากย์ควรมีหน่วยประธาน แต่ถ้าหน่วยประธานของทั้งสองอนุพากย์หมายถึงสิ่งเดียวกัน หลังคำเชื่อมอนุพากย์จะละหน่วยประธานได้

ตัวอย่างที่พบในวิทยุสารประจำวันนั้น ปรากฏว่าคำที่ตามหลังคำเชื่อมอนุพากย์ไม่ใช่คำนาม แต่เป็นคำกริยา ทั้ง ๆ ที่หน่วยประธานของอนุพากย์ทั้งสองไม่ได้หมายถึงสิ่งเดียวกัน

ตัวอย่าง รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้แสดงความคาดหวังว่า ประชุม ครั้งนี้

(การประชุม)

จะเป็นประโยชน์ต่องานการศึกษาผู้ใหญ่

(อ.๒๒พ.ย. ค.๑๘ ฉ.๒๒๑) ๑(๒๑)

"ประชุม" ปรากฏหลังคำเชื่อมอนุพากย์ "ว่า" ควรทำให้เป็นคำอาการนาม โดยการเติม "การ" ข้างหน้า "ประชุม" เป็นประธานของคำกริยา "เป็น" ประธานจึงควรเป็นคำนาม

๑ดร.วิจิตร ภาณุพงศ์ ได้กล่าวไว้ในหนังสือ โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์ว่า "คำเชื่อมต้น ได้แก่ คำเชื่อมที่มีตำแหน่งอยู่ต้นอนุพากย์ ไม่ว่าจะอนุพากย์นั้นจะมีหน่วยประธานปรากฏอยู่ด้วยหรือไม่ก็ตาม"

ตัวอย่าง นอกจากนี้การดูเงินก็ทำได้ง่ายและสะดวก เพราะสร้างบ้านเป็นการ
(การสร้างบ้าน)

ลงทุนที่มั่นคง

(พฤ.๑๐ก.พ. ช.๑๑ ฉ.๒๔)^๓

"สร้างบ้าน" ปรากฏหลังคำเชื่อมอนุพากย์ "เพราะ" ควรทำให้เป็นอาการนาม โดยการเติม "การ" ข้างหน้า "สร้างบ้าน" เป็นประธานของคำกริยา "เป็น" ประธาน จึงควรเป็นคำนาม

ง. การใช้คำกริยาแทนที่คำนามในคำผสม

004640

คำผสมบางคำอาจจะประกอบด้วยคำนามกับคำนาม หรือคำนามกับคำกริยา หรือคำกริยากับคำกริยา เป็นต้น แต่ในข้อมูลที่พบในวิทยุสารประจำวัน ผู้เขียนข่าวใช้คำผสม ที่ควรจะเป็นคำนามกับคำนาม เป็นคำผสมที่ใช้คำนามกับคำกริยาแทน

ตัวอย่าง เพื่อให้ครูอาจารย์ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและศึกษานิเทศก์
ของเขตศึกษาต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานแนะแนวบ้างแล้ว มีโอกาสเพิ่มพูนทักษะ
(เขตการศึกษา)

ในการปฏิบัติงานแนะแนว

(พฤ.๑ก.ย. ก.๓๑ส.ค. ฉ.๑๖๕)^{๓(๒๐)}

"เขตศึกษา" ควรเป็นคำผสมระหว่างคำนามกับคำนาม จึงควรเติม "การ"
หน้าคำ "ศึกษา" เป็น "เขตการศึกษา"

การใช้คำชนิดเดียวกันผิดคำ

การใช้คำชนิดเดียวกันผิดคำ หมายถึง การเลือกคำชนิดเดียวกันมาใช้ไม่ถูกต้อง ความผิดพลาดในเรื่องนี้แบ่งออกเป็น ๓ ชนิด คือ

- ก. การใช้คำบุพบทผิดคำ
- ข. การใช้คำลักษณะนามผิดคำ
- ค. การใช้คำเชื่อมอนุพยางค์ผิดคำ

ก. การใช้คำบุพบทผิดคำ

การใช้คำบุพบทผิดคำ หมายถึง การนำคำบุพบทคำอื่นมาใช้แทนคำที่ควรใช้ในประโยค ซึ่งแบ่งออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ คือ

๑. ใช้คำบุพบท "กับ" ผิด

ตัวอย่าง นโยบายการค้ากับประเทศสังคมนิยม เป็นอุปสรรคกับการขาดตลาด

(ต่อ)

สำหรับอุตสาหกรรมสิ่งทอ

(จ.๑๐ต.ค. ช.๘ ฉ.๑๕๑)^{๓(๗)}

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "ต่อ"

ตัวอย่าง และบางแห่งก็อยู่ไกลกับสถานที่เดิมมาก

(จาก)

(พถ.๖ม.ค. ช.๖ ฉ.๔)^๒

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "จาก"

ตัวอย่าง โดยอ้างว่าจะรวบรวมสิ่งของดังกล่าว เพื่อแจกจ่ายกับเจ้าหน้าที่

(ให้แก่)

ที่กำลังปฏิบัติกรปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์

(จ.๑๔ป.ค. ค.๑๑ ฉ.๔๕)^๓

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "ให้แก่"

๒. ใช้คำบุพบท "แก่" ผิด

ตัวอย่าง . . . ทางแก้ไขจะต้องใช้ค่างมาลดกรด ค่างที่นำมาใช้แก่ดินเปรี้ยว
(กับ)

ได้แก่ปูนมาล

(จ.๑๐ค.ค. ช.๑๐ ฉ.๑๔๑)^{๑(๗)}

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "กับ"

ตัวอย่าง . . . ส่งเสริมให้มีระบบสหกรณ์แก่เกษตรกร เพื่อให้มีฐานะพอกินพออยู่
(สำหรับ)

(จ.๘๗.ค. ค.๖ ฉ.๘๖)^{๓(๒๐)}

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "สำหรับ"

ตัวอย่าง มีเด็กไทยจำนวนมากถูกจัดให้เป็นบุตรบุญธรรมหรือถูกส่งออกไปเป็น
บุตรบุญธรรมแก่ชาวต่างประเทศ
(ของ)

(พถ.๒๓.บ. ช.๑ ฉ.๑๐๒)^{๒(๘)}

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "ของ"

ตัวอย่าง ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ได้รับการสนับสนุนจากบุคคลที่ไม่ปรารถนาดี
ต่อบ้านเมือง ซึ่งมุ่งหวังแก่ประโยชน์ส่วนตน

(แต่)

(อ.๒๑บ.บ. ค.๒๐ ฉ.๑๑๕)^{๒(๒๐)}

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "แต่"

๓. ใช้คำบุพบท "เกี่ยวกับ" และ "เกี่ยวแก่" ผิด

ตัวอย่าง สำนักงานสารนิเทศ กองบัญชาการทหารสูงสุด แดลงเกี่ยวกับการ
เคลื่อนไหว เกี่ยวกับ ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ว่า . . .
(ของ)

(จ.๒๑ก.พ. ค.๑๘ ฉ.๓๕)^๕

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "ของ"

ตัวอย่าง . . . เป็นผลให้ฝ่ายนายจ้างกับฝ่ายลูกจ้าง เข้าใจ เกี่ยวแก่ การแรงงาน
สัมพันธ์ขึ้น { เกี่ยวกับ }
×

(พถ.๑๓ม.ค. ข.๑๓ ฉ.๕)^๖

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "เกี่ยวกับ" หรือ "ไม่ใช้คำบุพบทเลยก็ได้"

๔. ใช้คำบุพบท "ของ" ผิด

ตัวอย่าง ผู้บัญชาการทหารบกได้เป็นผู้กล่าวเปิดการศึกษา ซึ่งนับว่าเป็นเกียรติ
อย่างยิ่ง ของ โรงเรียนเสนาธิการทหารบก
(แก่)

(พ.๕๓ค.ค. ข.๕ ฉ.๑๘๘)^{๑(๘)}

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "แก่"

๕. ใช้คำบุพบท "จาก" ผิด

ตัวอย่าง ประชาชนให้ความสนใจและมีความศรัทธา จาก การปฏิบัติงานของ
(ใน)

หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ทหาร

(พ.๓๐มี.ค. ค.๒๕ ฉ.๖๑)^{๖(๒๐)}

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "ใน"

ตัวอย่าง นอกจากจะก่อให้เกิดความสิ้นเปลืองในการรักษาพยาบาลแล้ว การป่วยและการตายจากโรคร้ายทั้งสองนี้ ยังก่อให้เกิดความสูญเสีย

{ เพราะ }
{ เนื่องจาก }

ทางเศรษฐกิจ

(จ.๑๕มี.ค. ข.๑๖ ฉ.๔๔)^๒

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "เพราะ" หรือ "เนื่องจาก"

ตัวอย่าง ปลัดกระทรวงมหาดไทยได้สั่งการให้ทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ช่วยราษฎรที่ขาดแคลนข้าวบริโภคจากภาวะฝนแล้ง

{ เพราะ }
{ เนื่องจาก }

(พ.๒พ.ย. ค.๑ ฉ.๒๐๘)^{๑(๒๐)}

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "เพราะ" หรือ "เนื่องจาก"

๖. ใช้คำบุพบท "ต่อ" ผิด

ตัวอย่าง รวมทั้งจะได้หาทางที่จะพิจารณาแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ

ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาและการส่งเสริมการท่องเที่ยว

(ใน)

(อ.๑๕มี.ค. ค.๑๗ ฉ.๑๒)^๓

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "ใน"

ตัวอย่าง . . . ก็จะได้นำมาปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรีวันนี้

(กับ)

(พ.๑๕มี.ค. ค.๒๓ ฉ.๕๗)^๒

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "กับ"

ตัวอย่าง รัฐบาลพร้อมที่จะเผชิญต่อสถานการณ์ต่าง ๆ

(กับ)

(จ.๑๖พ.ค. ค.๑๔ ฉ.๕๐) ๒ (๒๐)

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "กับ"

ตัวอย่าง การวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือไม่ขึ้นอยู่กับการศึกษาวิจัยนั้น
ว่าจะสอดคล้องต่อปัญหาและสภาพของสังคมนั้น ๆ หรือไม่

(กับ)

(อ.๑๕ก.พ. ค.๑๔ ฉ.๓๑) ๓

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "กับ"

ตัวอย่าง จึงขอขอบคุณผู้ว่าราชการจังหวัด พ่อค้าและประชาชนจังหวัด
นครสวรรค์ ที่ได้ให้ความร่วมมือต่อทางราชการด้วยดี

(กับ)

(พฤ.๓๑มี.ค. ช.๓๑ ฉ.๖๒) ๑ (๔)

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "กับ"

ตัวอย่าง องค์การคลังสินค้าได้สั่งทำปากกาถูกลิ้นไว้จำหน่าย เป็นจำนวน
หลายหมื่นด้าม คาดว่าจะเพียงพอต่อความต้องการ

(แก่)

(จ.๙พ.ค. ช.๗ ฉ.๘๗) ๓ (๗)

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "แก่"

ตัวอย่าง ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ยู.เอ็น.ดี.พี. ยืนยันต่อรัฐมนตรีประจำ

(กับ)

สำนักนายกรัฐมนตรีว่า

(ศ.๒๔เม.ย. ค.๒๔ ฉ.๘๑) ๑ (๒๐)

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "กับ"

ตัวอย่าง กระทรวงมหาดไทยขอชี้แจงว่าข่าวดังกล่าวคลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริง

(จาก)

(พฤ.ตท.พ. ช.๓ ฉ.๒๓)^๑

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "จาก"

ตัวอย่าง รองนายกรัฐมนตรีและคณะได้เยี่ยมนิสิตของมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒและได้กล่าวต่อนิสิตว่า . . .

(แก่)

(ศ.๘เม.ย. ค.๗ ฉ.๖๗)^{๒ (๒๐)}

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "แก่"

ตัวอย่าง เงินจำนวนนี้นายกรัฐมนตรีในฐานะประธานกรรมการ . . . ได้นำ

ขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวายต่อสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช

(แต่)

(พฤ.๖ม.ค. ช.๖ ฉ.๕)^๑

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "แต่"

ตัวอย่าง เมื่อออกกฎหมายซึ่งทุกฝ่ายยอมรับว่าเป็นธรรมแล้วทุกคนจะต้อง

ปฏิบัติตาม ทั้งนี้เพื่อความ เป็นธรรมต่อสังคม

(ใน)

(จ.๘ม.ค. ค.๖ ฉ.๕)^{๒ (๒๐)}

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "ใน"

ตัวอย่าง ศูนย์บริการประชาสัมพันธ์เขต ๒ ได้รับการร้องเรียนและต่อว่าจากประชาชน

เสมอมาว่า เสนอข่าวไม่ทันต่อเหตุการณ์หรือไม่เห็นความสำคัญต่อประชาชน

(ของ)

(พฤ.๑๗มี.ค. ค.๖๖ ฉ.๕๕)^๒

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "ของ"

๗. ใช้คำบุพบท "ที่" ผิด

ตัวอย่าง การรถไฟจะเสียดำใช้จ่ายเพิ่มขึ้นประมาณ ๑๕ ล้านบาท หรือ
ร้อยละ ๑ ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ทำให้ผลการดำเนินงานที่
(ของ)

การรถไฟ ซึ่งคาดว่าจะขาดทุนสุทธิ ๕.๓ ล้านบาทนั้น ต้องเพิ่มขึ้น
ตามส่วนด้วย

(พฤ.๑๓มี.ค. ช.๑๗ ฉ.๕๒)^๒

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "ของ"

๘. ใช้คำบุพบท "ใน" ผิด

ตัวอย่าง . . . มีนโยบายที่จะให้ข้าราชการทุกคนมีทั้งความรู้และประสบการณ์
ด้วย จะได้ เป็นนักวิชาการที่ปฏิบัติการอย่างได้ผลแม่นยำในสวนท
(ตาม)

กฎหมาย ระเบียบแบบแผน

(พ.๕๓.ค. ค.๕ ฉ.๑๔๔)^{๑(๒๑)}

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "ของ"

๙. ใช้คำบุพบท "แห่ง" ผิด

ตัวอย่าง ผลแห่งการตรวจพบว่า
(ของ)

(อ.๒๒มี.ค. ช.๒๒ ฉ.๕๕)^๑

ในที่นี้ควรใช้คำบุพบท "ของ"

ข. การใช้คำลักษณะนามผิด

การใช้คำลักษณะนามผิด หมายถึง การใช้คำลักษณะนามคำอื่นแทนที่คำลักษณะนามที่ควรใช้ในประโยค

ตัวอย่าง อ.ส.ท. จะได้มุ่งดำ เนินการอนุรักษ์และส่งเสริมตลาดน้ำดำเนินสะดวก
ณ จุดตลาดคลองลัดราชบุรี เป็นอันดับแรก . . . ส่วนตลาดนัดจุดอื่น ๑
(แห่ง)

จะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

(ศ.เอก.ค. ค.ตอมี.ย. ฉ.๑๒๒)^๕

"จุด" ซึ่งเป็นคำลักษณะนามในแห่งที่ ๒ ควรใช้คำ "แห่ง" แทน เพราะตลาดนัด
เป็นสถานที่ จะใช้กับคำลักษณะนามที่หมายถึงสิ่งเล็ก ๆ ไม่ได้
และ "จุด" ในแห่งแรก ควรตัดออก

ตัวอย่าง ปรากฏว่าพบศพราษฎรไทยรวม ๓ คน

(ศพ)

(อ.๑พ.ย. ค.๓๑ค.ค. ฉ.๒๐๐)^๖ (๒๐)

"คน" ควรใช้คำลักษณะนาม "ศพ" แทน เพราะเป็นคำลักษณะนามที่ใช้กับผู้ที่เสียชีวิต

ตัวอย่าง กำลังทหารและหน่วยปฏิบัติการพิเศษได้ปะทะกับกลุ่มโจรก่อการร้าย

กลุ่มดังกล่าวในบริเวณหุบเขา . . . สองระลอก

(ครั้ง)

(พ.๑๒ม.ค. ค.๑๑ ฉ.๘)^๗

"ระลอก" ควรใช้คำลักษณะนาม "ครั้ง" แทน เพราะการปะทะเป็นกากระทำ
ที่นับได้เป็นครั้ง

ตัวอย่าง ทั้งนี้เพราะได้พบหลักฐานที่สำคัญ ๒ อัน คือ บันทึกการบิน และ

(อย่าง)

บันทึกการเจรจาระหว่างนักบินกับหอบังคับการ

(อ.๑๘ม.ค. ข.๑๔ ฉ.๑๒)^๒

"อัน" ควรใช้คำลักษณะนาม "อย่าง" แทน เพราะลักษณะนามของสิ่งนั้นยังไม่ได้
ชี้เฉพาะลงไปว่าเป็นสิ่งใด จึงไม่สามารถกำหนดลักษณะนามที่แน่นอนลงไปได้

ค. การใช้คำเชื่อมอนุพากย์ผิด

การใช้คำเชื่อมอนุพากย์ผิด หมายถึง การใช้คำเชื่อมอนุพากย์คำอื่นแทนที่คำที่ควร
ใช้ในประโยค

ความผิดพลาดในเรื่องนี้แบ่งออกเป็น ๒ หัวข้อ คือ

๑. การใช้คำเชื่อมอนุพากย์ที่ทำหน้าที่อย่างเดียวกันผิดคำ

๒. การใช้คำเชื่อมอนุพากย์ที่ทำหน้าที่คล้ายกันผิดคำ

๑. การใช้คำเชื่อมอนุพากย์ที่ทำหน้าที่อย่างเดียวกันผิดคำ

ความผิดพลาดนี้เกิดจากการใช้คำเชื่อมอนุพากย์ ซึ่งได้แก่คำเชื่อมสามัญ ซึ่ง
ทำหน้าที่เชื่อมอนุพากย์เพียงอย่างเดียวผิดคำ

ตัวอย่าง การประเมินสถานการณ์ว่าจะรุนแรงหรือไม่นั้นกำหนดได้ยาก แต่

(เพราะ)

จะต้องดูจากพฤติกรรมหลายฝ่ายประกอบกัน

(พ.๒๓ก.ค. ค.๒๒ ฉ.๓๗)^๔

คำว่า "แต่" ควรใช้ "เพราะ" แทน เพราะเป็นคำที่ใช้เชื่อมอนุพากย์ที่มี
ข้อความ เป็นเหตุ เป็นผลกัน

^๑ผู้วิจัยถือว่าคำเชื่อมสามัญและคำเชื่อมสัมพันธ เป็นคำชนิดเดียวกัน เพราะทำหน้าที่
เชื่อมอนุพากย์เหมือนกัน แต่คำเชื่อมสัมพันธมีหน้าที่แตกต่างออกไปจากคำเชื่อมสามัญ

ตัวอย่าง เวลาที่กรุงเทพมหานครเก็บค่ารักษาความสะอาดจากผู้ค้าเพียงวันละ ๑ บาทต่อแผง . . . ซึ่งการเก็บในราคานี้ได้เก็บมาเป็นเวลา ๑๕ ปีแล้ว แต่ขณะนี้ก็ยังคงเก็บต่อไป

(และ)

(ศ.ศต.ค. ข.๗ ฉ.๑๕๐) ๑(๘)

คำว่า "แต่" ควรใช้ "และ" แทน เพราะเป็นคำที่ใช้เชื่อมอนุพากย์ที่มีข้อความคล้ายตามกัน

ตัวอย่าง ในด้านการพัฒนาอำเภอนั้น . . . ได้ตัดถนนดินลูกรังเป็นระยะทาง ๑๒ กิโลเมตร ถนนสายดังกล่าวผ่านเทือกเขาสูง ทำให้มีความยากลำบากในการทำงาน ทั้งนี้ ได้รับความร่วมมือจากบริษัทเทพนิส

(แต่)

ในด้านเครื่องมือกล และในด้านแรงงานจากประชาชนทำการตัดถนนสายดังกล่าว . . .

(จ.ตท.ย. ข.๓ ฉ.๑๖๖) ๒(๘)

คำว่า "ทั้งนี้" ควรใช้ "แต่" แทน เพราะเป็นคำที่ทำหน้าที่เชื่อมอนุพากย์ที่มีข้อความขัดแย้งกัน

ตัวอย่าง นักโทษที่มีพื้นเพเดิมเป็นเกษตรกร ซึ่งมีจำนวนมากถึงร้อยละ ๘๕ ก็อาจจะกลับบ้านเดิม เพื่อประกอบอาชีพต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

(เพราะ)

ชนบทรวมประเพณีไทย ผู้ที่มีความคุ้นเคยกันและนับถือกัน
ยอมให้ความช่วยเหลือกัน

(พ.๒๕ม.ค. ค.๔ ฉ.๓) ๓

คำว่า "โดยเฉพาะอย่างยิ่ง" ควรใช้ "เพราะ" แทน เพราะเป็นคำที่ทำหน้าที่เชื่อมอนุพากย์ที่มีข้อความ เป็นเหตุ เป็นผลกัน

๒. การใช้คำเชื่อมอนุพากย์ที่ทำหน้าที่คล้ายกันผิดคำ

ความผิดพลาดนี้เกิดจากการใช้คำเชื่อมอนุพากย์ ซึ่งได้แก่คำเชื่อมสามัญ และ คำเชื่อมสัมพันธ์ สับสน

ความผิดพลาดในเรื่องนี้แบ่งออกเป็น ๒ หัวข้อ คือ

- ก) การใช้คำเชื่อมสามัญแทนที่คำเชื่อมสัมพันธ์
- ข) การใช้คำเชื่อมสัมพันธ์แทนที่คำเชื่อมสามัญ
- ก) การใช้คำเชื่อมสามัญแทนที่คำเชื่อมสัมพันธ์

ความผิดพลาดนี้เกิดจากการใช้คำเชื่อมสามัญซึ่งทำหน้าที่เชื่อมอนุพากย์ เพียงอย่างเดียวแทนคำเชื่อมสัมพันธ์ซึ่งนอกจากจะทำหน้าที่เชื่อมอนุพากย์แล้ว ยังทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบของอนุพากย์ด้วย

ตัวอย่าง นายฝรั่งชื่อ เคลแดงส์ กรรมการผู้จัดการธนาคารการพาณิชย์ฝรั่งเศส และเป็นน้องชายของประธานาธิบดีฝรั่งเศส ได้เข้าพบนายกรัฐมนตรี

(ซึ่ง)

เพื่อเยี่ยมคารวะ

(พ.ศ.๓๐มี.ค. ค. ๒๕ ฉ.๖๑) ๒ (๒๐)

คำว่า "และ" ควรใช้ "ซึ่ง" แทน เพราะเป็นคำเชื่อมสัมพันธ์ที่ทำหน้าที่เชื่อมอนุพากย์และทำหน้าที่เป็นบทประธานของอนุพากย์ที่ตามมาคือ " . . . เป็นน้องชายของประธานาธิบดีฝรั่งเศส"

- ข) การใช้คำเชื่อมสัมพันธ์แทนที่คำเชื่อมสามัญ

ความผิดพลาดนี้เกิดจากการใช้คำเชื่อมสัมพันธ์ซึ่งทำหน้าที่เชื่อมอนุพากย์ และเป็นส่วนประกอบของอนุพากย์แทนคำเชื่อมสามัญซึ่งทำหน้าที่เชื่อมอนุพากย์เพียงอย่างเดียว

ความผิดพลาดในเรื่องนี้แบ่งออกเป็น ๓ หัวข้อ คือ

- ๑) ใช้คำเชื่อมสัมพันธแทนคำเชื่อมสามัญในอนุพากย์ที่มีข้อความ เป็นเหตุ เป็นผลกันหรือข้อความที่บอกจุดประสงค์
- ๒) ใช้คำเชื่อมสัมพันธแทนที่คำเชื่อมสามัญในอนุพากย์ที่มีข้อความ คล้อย ตามกัน
- ๓) ใช้คำเชื่อมสัมพันธแทนที่คำเชื่อมสามัญในอนุพากย์ที่มีข้อความ ชัดแย้งกัน
- ๑) ใช้คำเชื่อมสัมพันธแทนที่คำเชื่อมสามัญในอนุพากย์ที่มีข้อความ เป็นเหตุ เป็นผลกันหรือข้อความที่บอกจุดประสงค์

ตัวอย่าง เพื่อเป็นการป้องกันน้ำเค็มมิให้เข้าสู่คลองเนื่อง เขต ซึ่งเป็นทางน้ำ
ชลประทาน อันจะเป็นอันตรายต่อการเพาะปลูก ฉะนั้นอธิบดีกรม
(เพราะว่า)

ชลประทาน จึงประกาศว่า . . .

(อ.๒๕ม.ค. ก.๒๑ ฉ.๑๔)^๗

คำว่า "อัน" ควรใช้ "เพราะว่า" แทน เพราะเป็นคำเชื่อมสามัญที่ทำหน้าที่เชื่อม
ข้อความที่เป็นเหตุ เป็นผลกัน

ตัวอย่าง ที่ประชุมรับทราบแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๒๐ -
๒๕๒๔ ซึ่งได้กำหนดแนวทางการพัฒนาการศึกษา ซึ่งจะ เร่งขยาย

(เพื่อที่)

การศึกษาภาคบังคับให้แก่ประชาชนโดยทั่วถึงทุกท้องที่

(จ.๑๓ม.ค. ก.๑๔ ฉ.๑๑)^๘

คำว่า "ซึ่ง" ควรใช้ "เพื่อที่" แทน เพราะเป็นคำเชื่อมสามัญที่ทำหน้าที่เชื่อม
ข้อความที่บอกจุดประสงค์

ตัวอย่าง ความผิดทั้งหลายที่เกิดขึ้นนั้นมาจากผู้รับ เหมาในการก่อสร้าง
 ทางกรุงเทพมหานครถูกตำหนิอยู่เสมอ ซึ่งจะหาทางแก้ไขนั้นหาได้
 (จึง) /
 (พญ.ตท.พ. ช.๓ ฉ.๒๓)^๓

คำว่า "ซึ่ง" ควรใช้ "จึง" แทน เพราะเป็นคำเชื่อมสามัญที่ทำหน้าที่เชื่อม
 ข้อความที่เป็นเหตุเป็นผลกัน

๒) ใช้คำเชื่อมสัมพันธแทนที่คำเชื่อมสามัญในอนุพากย์ที่มีข้อความคล้ายตามกัน

ตัวอย่าง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกล่าวต่อไปว่า ในหลักการ
 ของไทยนั้นจะดำเนินการเจรจา เพราะถ้าหากไม่สามารถจะเจรจา
 เข้าใจกันได้ อัน ไม่เป็นผลดีแก่ประเทศทั้งสอง
 (ก็) [จะ]

(อ.จก.พ. ตจพ.ค. ฉ.๒๑)^๔

คำว่า "อัน" ควรใช้ "ก็" แทน เพราะเป็นคำเชื่อมสามัญที่เชื่อมข้อความที่คล้ายตาม
 กัน เพื่อให้ข้อความชัดเจนขึ้นควรเติม "จะ" หลัง "ก็"

๓) ใช้คำเชื่อมสัมพันธแทนที่คำเชื่อมสามัญในอนุพากย์ที่มีข้อความขัดแย้งกัน

ตัวอย่าง ขณะเดียวกันก็ควรจะยอมรับในหลักการที่จะให้มีการลงทะเบียน
 รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศได้ เพราะจะเป็น
 วิธีการหนึ่ง ที่จะช่วยให้เด็กมีบิดามารดา แม้ว่าจะมิใช่บิดามารดา
 ที่แท้จริงก็ตาม ซึ่งจะต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวังและ
 (แต่)

รอบคอบ

(จ.๒๘พ.ค. ช.๒๓ ฉ.๔๔)^{๑(๘)}

คำว่า "ซึ่ง" ควรใช้ "แต่" แทน เพราะเป็นคำเชื่อมสามัญที่ทำหน้าที่เชื่อม
 ข้อความที่ขัดแย้งกัน

การใช้คำในสำนวนผิดรูปแบบ

การใช้คำในสำนวนผิดรูปแบบ หมายถึง การใช้คำในสำนวนไม่ถูกต้องตามรูปแบบของสำนวนที่มีใช้ในภาษาไทย ซึ่งได้แก่การไม่ใช้คำในสำนวนให้ถูกต้องตามที่ใช้กันอยู่

ความผิดพลาดในเรื่องนี้แบ่งออกเป็น ๒ ชนิด คือ

- ก. การเปลี่ยนแปลงคำบางคำในสำนวน
- ข. การเรียงลำดับคำในสำนวนผิดที่
- ก. การเปลี่ยนแปลงคำบางคำในสำนวน

การเปลี่ยนแปลงคำบางคำในสำนวน หมายถึง การใช้คำบางคำแทนที่คำที่ควรจะใช้ในสำนวน จึงทำให้สำนวนนั้นผิดไปจากสำนวนที่ใช้กัน

ตัวอย่าง รัฐบาลพยายามทุกวิถีทางที่จะ เมตต์ทุกข์บำรุงสุข ให้แก่ประชาชน
(บ้ำบัตทุกข์บำรุงสุข)

โดยทั่วถึงกัน

(จ.๓๐พ.ค. ค.๒๕ ฉ.๑๐๐) ๒(๒๐)

"เมตต์ทุกข์บำรุงสุข" เป็นสำนวนซึ่งเปลี่ยนแปลงคำบางคำ โดยการใช้ "เมตต์" แทน "บ้ำบัต" ๑๑ จึงควรใช้สำนวนที่ถูกต้อง คือ "บ้ำบัตทุกข์บำรุงสุข"

ตัวอย่าง . . . เป็นการประชุมทางวิชาการ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์เกี่ยวกับการ ระหว่างกันและกัน

(ซึ่งกันและกัน)

(พ.๒๓ก.พ. ค.๒๒ ฉ.๓๗) ๒

"ระหว่างกันและกัน" เป็นสำนวนซึ่งเปลี่ยนแปลงคำบางคำ โดยการใช้ "ระหว่าง" แทน "ซึ่ง" จึงควรใช้สำนวนที่ถูกต้อง คือ "ซึ่งกันและกัน"

ตัวอย่าง อธิบดีกรมทะเบียนการค้าได้เปิดเผยถึงการทุจริตของสถาบันบริการในด้านปริมาณด้วย ซึ่งในบางรายอาจจะไม่รู้ตัวว่าเครื่องตวงของตน ไม่อยู่ในมาตรฐาน (ไม่ได้มาตรฐาน)

(พ.๒๖ม.ค. ก.๒๕ ฉ.๑๖)^๕

"ไม่อยู่ในมาตรฐาน" เป็นสำนวนซึ่งเปลี่ยนแปลงคำบางคำโดยการใช้ "ไม่อยู่ใน" แทน "ไม่ได้" จึงควรใช้สำนวนที่ถูกต้อง คือ "ไม่ได้มาตรฐาน"

ข. การเรียงลำดับคำในสำนวนผิดที่

การเรียงลำดับคำในสำนวนผิดที่ หมายถึง การเรียงลำดับคำในสำนวนไม่เป็นไปตามสำนวนที่ถูกต้อง โดยการนำคำที่ควรเรียงลำดับไว้ข้างหน้าไปไว้ข้างหลัง และนำคำที่ควรเรียงลำดับไว้ข้างหลังไปไว้ข้างหน้า

ตัวอย่าง . . . และจะต้องไม่เป็นผู้บ่อนทำลายสิ่งแวดลอมเสียเอง ไม่ว่า จะโดยจงใจหรือรู้ไม่เท่าถึงการณ์ (รู้เท่าไม่ถึงการณ์)

(จ.๔ก.ค. ช.๓ ฉ.๑๒๓)^{๒(๗)}

"รู้ไม่เท่าถึงการณ์" เป็นสำนวนที่เรียงลำดับไม่ถูกต้อง คือ สลับที่กันระหว่าง "ไม่" และ "เท่า" ควรใช้สำนวนที่ถูกต้องว่า "รู้เท่าไม่ถึงการณ์"

ตัวอย่าง . . . และได้ปลอบขวัญบำรุงใจราษฎร โดยยืนยันว่า รัฐบาล (บำรุงขวัญและปลอบใจ)

ทหาร ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย พร้อมทั้งจะปกป้องคุ้มครองประชาชน

(ศ.๕ส.ค. ช.๕ ฉ.๑๔๗)^{๒(๗)}

"ปลอบขวัญบำรุงใจ" เป็นสำนวนที่เรียงลำดับไม่ถูกต้อง คือ ใช้คำกริยาสลับที่กันระหว่าง "ปลอบ" ซึ่งควรใช้คู่กับ "ใจ" และ "บำรุง" ซึ่งควรใช้คู่กับ "ขวัญ" จึงควรใช้สำนวนที่ถูกต้องว่า "บำรุงขวัญและปลอบใจ"